

اعلامیه مطبوعاتی

ایران تنها با خلافت بر منبج نبوت بر امریکا پیروز می‌شود؛ نه با بازتولید نظام جمهوری!

(ترجمه)

شورای رهبری موقت در ایران، مجتبی خامنه‌ای، فرزند رهبر پیشین علی خامنه‌ای را با اکثریت آرای اعضای مجلس خبرگان به عنوان رهبر جدید تعیین کرد. این تصمیم پس از ترور پدرش در ۲۸ فروری اتخاذ شد. سپاه پاسداران و نیروهای مسلح نیز وفاداری خود را به رهبر جدید اعلام کردند، در حالی که رئیس امریکا، ترامپ، این انتخاب را رد و تهدید به مداخله نمود. ترامپ روز پنج‌شنبه گفت که می‌خواهد شخصاً در انتخاب رهبر بعدی ایران مشارکت داشته باشد و احتمال انتخاب مجتبی خامنه‌ای به عنوان جانشین پدرش را نتیجه‌ای غیرقابل قبول دانست.

اصرار ایران بر حفظ نظام جمهوری و ادامه حاکمیت ملاها، نه ایران را از بحرانش بیرون خواهد آورد و نه آن را قادر می‌سازد بر رأس کفر، امریکا پیروز شود. در حالی که اگر ایران نظام خلافت را برمی‌گزید، می‌توانست بر امریکا پیروز گردد و این امر به دلایل متعددی ممکن است، از جمله:

1- نظام خلافت تنها نظام حکومتی در اسلام است؛ نظامی که در آن بر اساس آنچه الله سبحانه و تعالی نازل کرده حکم می‌شود. خلافت فرضی است که سایر فرایض را حفظ می‌کند و نظام شرعی‌ای است که الله سبحانه و تعالی آن را بر دشمنانش نصرت می‌بخشد. از ابی حازم روایت شده که گفت: پنج سال با ابوهیربه نشستیم و از او شنیدیم که از رسول الله صلی الله علیه و سلم روایت می‌کرد که فرمودند:

«كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ، كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ، وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَسَتَكُونُ خُلَفَاءُ فَتَكْتُمُونَ»، قالوا: فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قال: «فُوا بِبَيْعَةِ الْأَوَّلِ، فَلِأَوَّلِ، وَأَعْطَوْهُمْ حَقَّهُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ سَأَلَهُمْ عَمَّا اسْتَرْعَاهُمْ» (أخرجه مسلم)

ترجمه: بنی اسرائیل را پیامبران سیاست و اداره می‌کردند؛ هرگاه پیامبری از دنیا می‌رفت، پیامبر دیگری جانشین او می‌شد، اما بعد از من پیامبری نخواهد بود و خلفا خواهند آمد و زیاد خواهند شد. گفتند: پس چه فرمان می‌دهی؟ فرمود: به بیعت نخستین پایبند باشید، و حق‌شان را ادا کنید؛ زیرا الله از آنان درباره مسئولیتی که بر دوش‌شان نهاده سؤال خواهد کرد.

2- نظام جمهوری نظام شرعی نیست؛ حتی اگر در رأس آن عالمی، فقیهی یا حافظ قرآن قرار گیرد و حتی اگر نام «اسلامی» بر آن نهاده شود. معیار در اسلامی بودن یک نظام، احکام، قوانین و قانون اساسی آن است. اگر این‌ها از کتاب الله و سنت رسول الله صلی الله علیه و سلم گرفته شده باشند، آن نظام اسلامی است؛ و اگر چنین نباشد، هیچ ارتباطی با اسلام ندارد. نظام جمهوری یکی از اشکال نظام‌های سکولار است که دین را از دولت جدا می‌کند و بر اصل «حاکمیت مردم برای مردم» استوار است. در این نظام، قوه اجرائیه (رئیس‌جمهور یا حکومت)، قوه مقننه (پارلمان) و قوه قضائیه از یکدیگر جدا هستند و قانون اساسی صلاحیت‌ها و مدت حکومت هر یک را تعیین می‌کند.

۳- در واقع، در بسیاری از نظام‌های سکولار افرادی که حافظ قرآن‌اند یا ربش و عمامه دارند به قدرت رسیده‌اند؛ در ایران، مصر، ترکیه و پاکستان. اما با وجود این، اسلام همراه آنان به قدرت نرسیده است. چنان‌که این فرمان الله سبحانه و تعالی تطبیق نگردیده است:

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ [المائدة: 48]

ترجمه: و بر تو این کتاب (قرآن) را نازل کردیم که (در همه احکام و اخبار خود) ملازم حق و موافق و مصدق کتاب‌های پیشین است و شاهد (بر صحت و سقم) و حافظ (اصول مسائل) آن‌ها است. پس میان آن‌ها (مردم) بر طبق چیزی داوری کن که الله بر تو نازل کرده است.

با وجود آن که اردوغان و پیش از او نجم‌الدین اربکان، که هر دو حافظ قرآن بودند، به قدرت رسیدند و اردوغان به تلاوت قرآن شهرت داشت؛ ولی ترکیه همچنان جمهوری سکولار تورانی کمالی باقی ماند و عضو اصلی پیمان صلیبی جهانی «ناتو» است. رسیدن جولانی به قدرت، که ریش دارد و حافظ قرآن است، نیز نظام جمهوری سوریه را تغییر نداد؛ حتی نام نظام نیز از جمهوری به اسلامی تغییر نکرد و نه پرچم عقاب و لوای رسول الله صلی الله علیه وسلم را که پیش از رسیدن به قدرت برمی افراشت، پذیرفت.

همچنین مرسی، حافظ قرآن، در مصر به قدرت رسید؛ اما نخستین اقدام او این بود که در برابر میلیون‌ها نفر سوگند یاد کرد که نظام جمهوری سکولار و قانون اساسی وضعی مصر را، که در سال ۱۹۷۳ م. تدوین شده بود، حفظ کند، و سپس به تطبیق همان سوگند پرداخت. پس حافظ قرآن به قدرت رسید، اما قرآن همراه او به قدرت نرسید.

همین امر درباره جنرال عاصم منیر، فرمانده قدرتمندترین ارتش در سرزمین‌های اسلامی، ارتش هسته‌ای پاکستان نیز صدق می‌کند. او به «الحافظ» معروف است، یعنی حافظ قرآن، اما حفظ قرآن او را وادار نکرد که حتی به یک آیه از آیات جهاد عمل کند. نه مسلمانی را یاری داد و نه اسلام را؛ بلکه مستضعفانی را که در غزه از او کمک خواستند رها کرد و مردم کشمیر اشغالی را که دهه‌ها زیر ستم هندوان‌اند، یاری ننمود؛ بلکه فرمان‌های امریکا را در تعقیب و کشتن مجاهدان هرجا که بودند اجرا کرد.

4- جنگ جاری میان ایران از یک سو و امریکا و رژیم یهود از سوی دیگر نشان داده است که جبهه امریکا و یهود بسیار ضعیف‌تر از آن چیزی است که بسیاری‌ها تصور می‌کردند. جنگی که امریکا گمان می‌برد از یک عملیات نظامی برای سرنگونی رأس نظام و نصب بدیلی به جای آن فراتر نخواهد رفت؛ همان‌گونه که در ونزوئلا انجام داد؛ ولی اکنون به جنگی تبدیل شده که به نظر نمی‌رسد به این زودی‌ها پایان یابد و نه آن‌گونه که امریکا برنامه‌ریزی کرده بود پیش می‌رود. اما در مقابل، سقف آرزوهای نظام جمهوری ایران چیزی بیش از توقف جنگ و بازگشت به نقطه آغاز، یعنی مذاکرات جدید و خلع کشور از عناصر قدرتش -برنامه هسته‌ای و تسلیحات استراتژیک- نیست. امریکا همچنان در کمین خواهد نشست تا آن را تضعیف کند تا سرانجام در دام وابستگی کامل به خود بیفتد و بدین گونه امریکا بر میز مذاکره به آنچه همواره در میدان‌های نبرد از دستیابی به آن عاجز بوده است دست خواهد یافت.

5- تغییر نظام جمهوری در ایران به نظام خلافت، تنها راه پیروزی امت -از جمله ایران- بر امریکا است؛ زیرا خلافت بر اساس آنچه الله سبحانه و تعالی نازل کرده حکم خواهد کرد، مرزهای مصنوعی میان سرزمین‌های اسلامی را خواهد شکست، آن‌ها را یکپارچه خواهد ساخت و به بسیج عمومی برای جهاد در راه الله علیه امریکا و رژیم یهود فراخواهد خواند. در چنین حالی امت با خلافت خود به قدرتی هراس‌انگیز تبدیل خواهد شد که به سادگی می‌تواند ناوگان‌های امریکا را در دریا غرق کند و آن را وادار سازد که در پشت اقیانوس‌ها متزوی گردد، به‌ویژه پس از آن‌که هم‌پیمانان اروپایی‌اش در پیمان صلیبی غربی از آن فاصله گرفته‌اند. در آن زمان، دولت خلافت در عرصه بین‌المللی به‌طور مستقل عمل خواهد کرد و با حق بر سراسر جهان سیطره خواهد یافت. بدون این گزینه، ایران هرگز نخواهد توانست از این جنگ پیروز بیرون آید. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾ [التوبه: 14]

ترجمه: ای (مؤمنان)! با آن کافران بجنگید تا الله آنان را با دست‌های شما عذاب کند و خوارشان دارد و شما را بر ایشان پیروز گرداند و (با فتح و پیروزی مؤمنان بر کافران) سینه‌های اهل ایمان را شفا بخشد (و بر دل‌های زخمی ایشان مرهم نهد و درد دیرینه اذیت و آزار کفار را از درون آنان بزداید).

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر